

نظری بر تعاریف و مفاهیم سیستم‌های اطلاعات جغرافیا‌یی*

نویسنده: دی. جی. ماگویر
● مترجم: اکبر حکمت

چکیده

امروزه، سیستم‌های اطلاعات جغرافیا‌یی، توجه جهانیان را به خود معطوف داشته است. روند تکاملی اخیر و رشد سریع این تکنولوژی، به ویژه تجارتی شدن آن، باعث گردیده است که نتوان به تعریف روشنی برای چنین سیستم‌هایی دست یافت. در این مقاله، کوشیده‌ایم که تعریفی قابل قبول براساس مبانی کاربردی این سیستمها عرضه نماییم. اصطلاح سیستم‌های اطلاعات جغرافیا‌یی، به کاربرد تکنولوژی کامپیوتر در زمینه ترکیب سیستم‌های اطلاعاتی گفته می‌شود که به عنوان موضوع جدیدی تلقی می‌گردد. برآورد بعد از اهمیت این تکنیک حاکی از آن است که با سرعت چشمگیری در بازارهای ملی و جهانی رسوخ پیدا کرده است. سیستم‌های اطلاعات جغرافیا‌یی بر سه محور مهم، نقشه، پایگاه اطلاعات و تحلیل مکانی استوار است و از سه فرایند تهیه فهرست منابع، تحلیل، و در نهایت، فعالیت‌های مدیریتی تشکیل می‌گردد.

مقدمه

اصطلاح سیستم‌های اطلاعات جغرافیا‌یی^۱، به اطلاعات جغرافیا‌یی که در آنها از تکنولوژی

* D.J. Maguire (1991). An Overview and Definition of GIS. in *Geographical Information Systems*. pp. 9-20.

● کارشناس دفترکاربرد اطلاعات جغرافیا‌یی سازمان برنامه و بودجه

1. Geographical Information Systems = Geographic Information Systems (GIS)

کامپیوتر استفاده شده، اطلاق می‌گردد. در چنین سیستم‌هایی، ترکیب داده‌ها متناسب با کاربرد آنهاست و به تازگی به عنوان رشته‌ای جدید نظر جهانیان را به خود معطوف داشته است. به دلایل مختلف، تعریف و توصیف سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی دشوارتر از آن است که تصور می‌شود. از این رو، در مورد پیدایش و مفهوم این اصطلاح، اختلاف نظر وجود دارد. شاید دلیل چنین اختلاف نظرهایی ناشی از جدید بودن موضوع باشد.

طی ۳۰ سال گذشته، در زمینه‌های مختلف ثوری، تکنیک و ساختار این سیستم‌ها به میزان چشمگیری پژوهش صورت گرفته است و طی پنج سال گذشته این فعالیتها به اوج خود رسیده است (البته این گسترش در زمینه تحلیل و مفهوم این سیستم‌های نبوده است). فعالیتهای تجاری در این زمینه مبالغه‌آمیز و بیشتر بیانی بوده است تا عملی و در این راستا رشد سریع و قارچ‌گونه سیستم‌های جدید کامپیوتری در مورد سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی وجود داشته که برخی از آنها توانسته‌اند بازارهایی را به خود اختصاص دهند.

در چنین وضعیتی، شمار قابل ملاحظه‌ای از شرکتهای مشاوره‌ای به وجود آمده‌اند و متأسفانه برخی از آنها مشاوره‌های ضد و نقیضی را در مورد سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی ارائه نموده‌اند. البته باید اذعان داشت که هر موضوع یا دیدگاهی که در برگیرنده گروههای مختلفی از استفاده‌کنندگان باشد، به یقین، مشکلاتی را در معرفی به وجود خواهد آورد. همچنین از آنجاکه حوزه کاربرد این سیستم‌ها بسیار وسیع است (در زمینه‌های مختلف کشاورزی، محاسبات، اقتصاد، ریاضیات، فتوگرامتری، کارتوگرافی، جانورشناسی و البته جغرافیایی)، به طور اجتناب‌ناپذیری دشوار است که ادعاهای ضد و نقیض سازمانها و افراد گوناگونی را باز شناخت که همگی آنها آرزوی داشتن نمایندگی در رشته‌ای پرشور و سودآور را در سرمی پرورانند.

همچنین دشوار است که تعریفی از سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی را بیان نمود، زیرا تعریفها و تقسیم‌بندی‌های متعددی در مورد موضوعها و هدفهای مختلف مطرح می‌باشد.

نکته قابل توجه دیگر اینکه نه فقط موضوعهای مختلف بلکه روشهای متعددی نیز در تکمیل و تقسیم‌بندی این سیستم‌ها به کار گرفته شده است که طبقه‌بندی براساس دستورالعمل‌های اجرایی، ریجترین آنهاست. طبقه‌بندی‌های دیگری براساس پیدایش، قیمت، اندازه، محل قرارگرفتن، کاربرد و مدل اطلاعات نیز وجود دارد (Clarke, 1986a).

دلیل نهایی در مورد مشکلات موجود در تعریف و تفسیر سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی،

مربوط به فعالیتهای جاری در این زمینه است که در مواردی از نظر علمی جای بحث دارد. بعضی از افراد بر این باورند که نرم افزار و سخت افزار مهمترین بخش های هر سیستم اطلاعات جغرافیایی است، در حالی که عده ای دیگر اطلاعات و فرایند اطلاعات را عناصر اصلی می دانند و کسانی نیز تنها کاربرد این سیستمها را حایز اهمیت می دانند. چنین بینش هایی تازمانی که به طور دقیق مورد بررسی قرار نگیرد، تنها باعث کدورت ذهنها می گردد. شرکتهای خصوصی و سازمانهایی که با سیستمها اطلاعات جغرافیایی سروکار دارند، به جای اینکه روی سیستمها قدمی تبحر پیدا کنند، به سیستمها و روش های نوین روی آورده و مشکلات جدیدی را پیدا می آورند.

با توجه به روند تکاملی موجود در سیستمها اطلاعات جغرافیایی، تلاش در جهت روشن کردن اینکه این سیستمها تا چه حد به سیستمها اطلاعاتی دیگر مرتبط خواهند بود، ضروری به نظر می رسد. در این قسمت، هدف ما، ارائه مفهوم سیستمها اطلاعات جغرافیایی و نهادهای بنیادین استفاده های مختلف از این سیستمهاست که ضمن بررسی ارتباط سیستمها اطلاعاتی دیگر با چنین سیستمهايی، به دیدگاه های کارتوگرافیک، پایگاه اطلاعاتی و تحلیل مکانی و سپس مسائل اقتصادی و عناصر اصلی آن توجه نموده ایم. در پایان، به طور خلاصه، به کاربردهای مهم این سیستمها اشاره می کنیم، و در نهایت، نتایج حاصل از این مقاله را بر می شماریم.

تعريفی از سیستمها اطلاعات جغرافیایی

سیستمها اطلاعات جغرافیایی، به طور کلی، به سیستمها اطلاعاتی که بر موارد ویژه ای تأکید دارند، گفته می شود. در این سیستمها داده ها به صورت عالیم و نشانه ها برای پذیده های مختلف در نظر گرفته می شود و ارزش اطلاعاتی این سیستم به روزآمد بودن، بجا بودن (مربوط بودن)، هزینه گردآوری، ذخیره، تکمیل، اصلاح، ارائه و نمایش آنها بستگی دارد.

امروزه اطلاعات متابعی است با ارزش، کالایی که می تواند با قیمت گزاف خریداری یافروخته شود (1987 Openshow & Goddard). اطلاعات و انتقال اطلاعات یکی از کلیدهای فرایند توسعه و از ویژگی های جوامع امروزی است.

براین اساس، دو نوع سیستم اطلاعاتی تعریف شده است که عبارتند از: سیستمها فرایند

اداری و سیستمهای کمک به تصمیمگیری و سیاستگذاری. در سیستمهای فرایند اداری، تکیه بر ثبت و اصلاح و دستکاری اطلاعات است. برای مثال، می‌توان به سیستمهای ذخیره بلیط خطوط هوایی و کارهای روزمره بانکها اشاره نمود. چنین سیستمهایی، اعم از اینکه پیوسته^۱ یا دسته^۲ باشند، می‌توانند روزآمد شوند و طی دستورالعمل مشخصی تعریف گردند. در سیستمهای کمک به تصمیمگیری و سیاستگذاری، تأکید بر اصلاح (دستکاری)، تحلیل، و به ویژه، مدل‌سازی اطلاعات در جهت کمک به مدیریت شرکتها، سیاستگذاران و مقامات رسمی دولت می‌باشد. چنین سیستمهایی (کمک به تصمیمگیری و سیاستگذاری) به منظور حل مسائل تاکتیکی و جنگی و همچنین مسائل بازاریابی به کار گرفته شده‌اند. ازویژگیهای این سیستمهای اصلاح و انعطاف‌پذیری آنهاست.

هر سیستم اطلاعاتی، تعداد زیادی از اطلاعات عمومی و مهم را شامل می‌شود که باید به نحوی سازماندهی شوند که پس از بازیابی مورد استفاده قرار گیرند. همچنین برای دسترسی به اطلاعات باید آنها را به دقت طبقه‌بندی نمایند و به طوری طراحی شوند که چه از نظر تکنولوژی و چه از نظر اطلاعاتی، متناسب با زمان قابل گسترش و نیز قابل تعمیر و نگهداری باشند. همچنین نیروی تخصصی و استفاده کنندگان باید از نظر علمی آموزش داده شوند.

در واقع، سیستمهای اطلاعات جغرافیایی شامل روش‌های سنتی (دستی) و روش‌های کامپیوتری است، ولی عملاً تمام این سیستمهای کامپیوتری هستند.

در زیر، تعریفهایی از سیستمهای اطلاعات جغرافیایی انتخاب شده است که عبارتند از:

- سیستم اطلاعات جغرافیایی، عبارت است از گردآوری، ذخیره، کنترل، اصلاح، تحلیل و نمایش اطلاعات براساس موقعیت مکانی پدیده‌ها روی زمین (DOE, 1987).
- سیستم اطلاعات جغرافیایی به روشها و دستورالعملهای سنتی یا کامپیوتری که در جهت ذخیره کردن و اصلاح اطلاعات باشد، اطلاق می‌گردد (Aronoff, 1989).
- ایجاد تشکیلاتی که در آن ساختار سازمان یافته‌ای از تلفیق پایگاه اطلاعاتی، تکنولوژی، تخصص و کمکهای مالی مداوم فراهم باشد (Carter, 1989).
- تکنولوژی اطلاعاتی که بتواند داده‌هارا، اعم از مکانی و غیرمکانی، ذخیره کند، تحلیل نماید

و آنها رانمایش دهد (Parker, 1989).

- مورد خاصی از سیستمهای اطلاعاتی که شامل پایگاه داده‌های مکانی پدیده‌ها و تغییرات آنهاست و به شکل نقطه، خط و سطح به تصویر کشیده شوند. این سیستمهای برخوردار از قابلیت اصلاح، به ویژه در تحلیل می‌باشند (Dueker, 1979).

- یک پایگاه اطلاعاتی که بیشتر داده‌ها در آن مکانی است و شامل مجموعه‌ای از دستورالعملها در مورد داده‌های مکانی باشد (Smith et al., 1987).

- مجموعه‌ای از دستورالعملهای خودکار که برخوردار از تکنولوژی پیشرفته و تخصص لازم در جهت ذخیره، بازیابی، اصلاح و نمایش اطلاعات جغرافیایی باشند (Ozemoy, Smith & Sicherman, 1981).

- مجموعه‌ای توانمند از ابزارها به منظور گردآوری، ذخیره، اصلاح، بازیابی، انتقال و نمایش اطلاعات مکانی واقعی روی زمین (Burrough, 1986).

- سیستمی در جهت کمک به تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری برخوردار از قابلیت ترکیب اطلاعات مکانی و غیرمکانی در زمینه حل مسائل محیطی (Cowen, 1988).

- سیستمی پیشرفته با قابلیت ایجاد مدل زمین (مدل جغرافیایی زمین) (Koshkariov, Tikunov & Trofimov, 1989).

- نوعی از سیستم اطلاعات مدیریتی که نقشه را با اطلاعات عمومی در هم آمیخته و به نمایش گذارد (Devine & Field, 1986).

دیدگاههای متفاوتی در مورد سطح (یا جایگاه) سیستمهای اطلاعات جغرافیایی مطرح است. کسانی آن را موضوعی صرفاً فنی می‌دانند و جایگاه آن را در حد سایر موضوعهای فنی تعیین می‌کنند، در حالی که عده‌ای دیگر جایگاه آن را در حد یک تشکیلات یا سازمان می‌دانند (مورد دوم بیشتر پذیرفته شده است).

برای مثال، صاحب‌نظرانی از قبیل سازمان محیط‌زیست انگلستان آن را در حد یک موضوع صرفاً فنی قلمداد می‌نمایند، در حالی که کارتر آن را فراتر از یک موضوع فنی می‌داند و بیشتر به ابعاد کمک آن به سیاست‌گذاری توجه دارد.

افرادی از قبیل دیکنسون و کالکینز مدعی هستند که چنین سیستمهایی را باید از سه جهت (یا دیدگاه) مورد بررسی قرار داد که عبارتند از تکنولوژی (نرم‌افزار و سخت‌افزار)، پایگاه اطلاعاتی

(اطلاعات جغرافیایی و اطلاعات وابسته به آن) و مسائل زیربنایی (نیروی انسانی و امکانات). کارشناس دیگری به نام کاون می‌گوید که چهار ویژگی برای تعریف و تفکیک سیستم‌های اطلاعاتی جغرافیایی از دیگر سیستم‌های اطلاعاتی وجود دارد، که عبارتند از قابلیت فرایندی یا دستورالعملی، قابلیت کاربردی، بسته‌ابزاری و نوع پایگاه اطلاعاتی.

در مورد قابلیت فرایندی یا دستورالعملی باید گفت که این ویژگی تکیه بر فرایند و نگهداری اطلاعات دارد. در مورد قابلیت کاربردی باید اشاره نمود که این سیستم بر حسب موضوعها و مسائل مختلف کاربردی آن طوری که برای مثال در جدول ۱ آمده است، طراحی گردیده‌اند (برای مثال، تأمین اجتماعی، کارهای بانکی و حمل و نقل).

گفتنی است که به تازگی فروشندگان چنین سیستم‌هایی سعی در ارائه سیستم‌های چندمنظوره نموده‌اند.

ویژگی بسته‌ابزاری بر مفهوم و ماهیت این گونه سیستمها تأکید دارد و بسته‌های متعددی به منظور معرفی و قابلیت چنین سیستم‌هایی در دنیا فراگیر شده‌اند. این ویژگی برای فروشندگان تکنولوژی که بیشتر به فکر گسترش بازار خود هستند، مورد توجه نبوده است.

ویژگی دیگر این سیستمها نوع پایگاه اطلاعاتی است که احتمالاً به دلیل آمیختگی تئوریها و تجارب بیشتر نسبت به سایر ویژگیها تکامل یافته ترکشته و مورد استفاده قرار گرفته‌اند.

همان طوری که قبل‌اشاره شد، علاوه بر چهار ویژگی در این سیستمها، عده‌ای از صاحب‌نظران، اهمیت موضوع را در کمک به تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری می‌دانند و این در حالی است که متخصصان دیگری، از جمله گود چایلد و ریند با احتیاط بیشتری به عملکرد سیستم‌های جغرافیایی موجود در مدیریت و کمک به تصمیم‌گیری می‌نگرند.

بیشتر تعریف‌هایی که از سیستم اطلاعات جغرافیایی شده، بسیار کلی است و موضوعها و مسائل زیادی را شامل می‌گردد. با وجود این، در تمام تعریفها، بر اطلاعات جغرافیایی متشکل از عناصر جغرافیایی (مکانها) و اطلاعات توصیفی (آماری - غیرمکانی) تأکید گردیده است.

برای روشن شدن موضوع، برای مثال، مرزهای تقسیمات کشوری، شبکه رودخانه‌ها و قله‌ها پدیده‌های جغرافیایی (عناصر مکانی) هستند و به عنوان مأخذ برای مطالعات فی‌المثل بالا آمدن آب رودخانه‌ها یا در بررسی ارتفاعات مورد استفاده قرار می‌گیرند.

در سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی، عناصر جغرافیایی از اهمیت بیشتری نسبت به اطلاعات

توصیفی برخوردار است و این موضوع یکی دیگر از ویژگیهایی است که چنین سیستمهایی را از دیگر سیستمهای اطلاعاتی متمایز می‌نماید.

جدول ۱. تقسیم‌بندی انواع سیستمهای اطلاعات جغرافیایی براساس کاربردانها

- سیستم اطلاعات کاداستری (دقیق و تکراری)
- سیستم اطلاعات براساس تصاویر
- سیستم اطلاعات زمینی
- سیستم داده‌های زمینی
- سیستم اطلاعات جغرافیایی توجیه شده (بازمیں)
- سیستم اطلاعات مدیریت منابع طبیعی
- سیستم اطلاعات بررسی بازار کالاهای کاداستر چند منظوره (سیستم اطلاعات زمینی)
- سیستم اطلاعات برنامه‌ریزی
- سیستم اطلاعات داراییها (اموال)
- سیستم اطلاعات نوع خاک (خاکشناسی)
- سیستم اطلاعات مکانی
- سیستم کمک به تصمیم‌گیری با استفاده از اطلاعات مکانی
- سیستم اطلاعات شهری

اصطلاحات مکانی^۱ و جغرافیایی که غالباً به صورت متراծ و برای بیان پدیده‌های جغرافیایی به کار برده شده‌اند، دارای تفاوت‌هایی هستند که می‌توان از تعاریف دقیق آنها به این تفاوت‌ها پی برد.

از نظر لغوی، اصطلاح مکانی، به هر نوع اطلاعات درباره محل و وضعیت پدیده‌ها گفته می‌شود که شامل اطلاعات مهندسی، سنجش از دور و اطلاعات نقشه‌برداری است. در حالی که

1. Spatial

اصطلاح جغرافیایی تنها به اطلاعات مربوط به موقعیت پدیده‌ها در سطح زمین یا نزدیک به سطح زمین و در مقیاس و فضای واقعی دلالت دارد (Frank, 1988). همچنین اصطلاح غیرمکانی^۱ نیز به عنوان اطلاعات توصیفی^۲ استفاده می‌گردد.

سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی و سیستم‌های اطلاعاتی دیگر

وابستگی بین سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی و طراحی به کمک کامپیوتر^۳، کارتوگرافی به کمک کامپیوتر^۴، مدیریت پایگاه اطلاعات^۵ و در نهایت، اطلاعات سنجش از دور در تبیین و تعریف این سیستمها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، به طوری که گاهی ادعا می‌شود سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی یک زیر مجموعه یا یک سر مجموعه از این چهار سیستم اطلاعاتی است (شکل ۱).

نیوئل و تریالت اظهار می‌دارند که این روزهای تقریباً تمام سیستم‌هایی که بتوانند نقشه‌ها را روی صفحه نمایش نشان دهنده می‌توان سیستم اطلاعات جغرافیایی دانست. کلارک هرگونه فرایند داده‌های جغرافیایی به کمک کامپیوتر را سیستم اطلاعات جغرافیایی می‌پنداشد. اما اشاره به هر یک از چهار سیستمی که از فصل مشترک‌شان سیستم اطلاعات جغرافیایی حاصل می‌گردد، ضروری است.

در طراحی اشیا از سیستم‌های طراحی به کمک کامپیوتر - که در آنها از نمادهای (سمبلهای) ساده و خطوط در نشان دادن پدیده‌ها استفاده می‌شود - بهره می‌گیرند. این سیستمها فقط ارتباط مقدماتی (اولیه) با پایگاه‌های اطلاعاتی دارند و بر رابطه فضایی نقاط و ارزش‌های کمی آنها تأکید دارند.

در چنین سیستم‌هایی، استفاده کنندگان معمولاً قادر به اعمال نماد به طور خودکار نیستند و از قابلیت تحلیل محدودی برخوردارند.

در سیستم‌های کارتوگرافی کامپیوتری، تکیه بر بازیابی، طبقه‌بندی و نشانه‌گذاری به طور خودکار است، و به ویژه، بر نمایش اطلاعات که بیشتر دو بعدی هستند (نه اطلاعات توپولوژی)

1. Aspatial

2. Attribute Data

3. CAD

4. Computer Cartography

5. Database Management

تأکید دارند. این سیستمها که قابلیت وصل شدن به سیستم‌های اطلاعات مدیریتی را دارند، تنها قادر به انجام عملیات ساده بازیابی می‌باشند و در مجموع، می‌توان گفت که از امکانات طراحی و تولید نقشه باکیفیت بسیار عالی برخوردارند.

در مورد سیستم‌های اطلاعات مدیریتی (DBMS) می‌توان گفت که تاکنون پیشرفت‌های چشمگیری در زمینه نرم‌افزارهای این سیستمها، به ویژه، ذخیره و بازیابی اطلاعات غیر ترسیمی و توصیفی تحقق یافته است.

با وجود این، توان نمایشی و بازیابی اطلاعات به صورت ترسیمی محدود بوده و همچنین از قابلیت تحلیل اطلاعات، به ویژه، اطلاعات مکانی محدودی برخوردارند.

سیستم‌های سنجش از دور که به منظور گردآوری، ذخیره، اصلاح و نمایش اطلاعات در قالب راستر^۱ که از طریق سنجنده‌های^۲ تعییه شده روی هواییما یا ماهواره‌ها حاصل گردیده‌اند و از قابلیت بسیار خوبی در مورد اطلاعات راستر برخوردارند، طراحی شده‌اند. با وجود این، بیشتر سیستم‌های سنجش از دور، دارای محدودیت اجرای عملیات روی اطلاعات بُرداری^۳ هستند و بدین روی، مناسب عملیات تحلیل شبکه‌های اطلاعاتی و تعیین خطوط و نقاط مختصات جغرافیایی که در حال حاضر سیستم‌های بُرداری به نحو مطلوبی توان اجرای آن را دارند، نمی‌باشد. همچنین در این سیستمها معمولاً استفاده از اطلاعات توصیفی^۴ کافی نیست و ارتباط ضعیفی با سیستم‌های مدیریت اطلاعات داشته‌اند. گفتنی است که به رغم ضعف این سیستمها در تحلیل اطلاعات مکانی، باید به قابلیت بارزسازی (آشکار سازی) و طبقه‌بندی آنها اذعان داشت. از آنجا که سیستم‌های سنجش از دور قبل از سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی به وجود آمده‌اند، اطلاعات این سیستمها به عنوان لایه‌هایی در سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی مورد استفاده قرار گرفته، و در نتیجه، دارای وجود مشترکی هستند. اما باید توجه داشت که سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی دارای بعد دیگری هستند که در هیچ یک از سیستم‌های اطلاعاتی دیگر وجود ندارد. به طوری که گوچایل‌بیان می‌دارد، این سیستمها بر عملیات تحلیل مکانی که بارها تجربه شده است به عنوان یک شاخص تأکید دارد و این در حالی است که حتی در مورد سیستم‌هایی که برای تهیه نقشه طراحی شده‌اند، وجود نداشته است. قابلیت کاوش مکانی در مورد پدیده‌ها و روی هم انداختن

1. Raster

2. Scanner

3. Vector

4. Attribute

لایه‌های مختلف اطلاعاتی، از ویرگیهای سیستمهای اطلاعات جغرافیایی است. بنابراین، همان‌طور که در شکل ۱ مشخص گردیده است، سیستمهای اطلاعات جغرافیایی، در واقع، فصل مشترکی است از چهار سیستم اطلاعاتی دیگر.

با توجه به تأکیدی که سیستمهای اطلاعات جغرافیایی بر تحلیل اطلاعات مکانی دارند، چگونگی ارتباط و تفاوت این سیستمهای تحلیل آماری به صورت پرسش مطرح شده است که در این مورد، آقیان گودچایلد و انسلين توضیح قابل قبولی ارائه داده و می‌گویند: سیستمهای اطلاعات آماری موجود همانند SAS و Minitab به منظور تحلیل اطلاعات توصیفی طراحی شده‌اند، در حالی که سیستمهای اطلاعات جغرافیایی برای تحلیل اطلاعات مکانی به همراه اطلاعات توصیفی طراحی شده‌اند. در عین حال، بنا به گفته ریند، این توانمندی (تلفیق اطلاعات آماری و مکانی به طور دقیق) هنوز در سیستمهای اطلاعات جغرافیایی قابل تردید است، زیرا به دلیل ضعف فنی چنین قابلیتی به طور کامل تحقق نیافته است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرتال جامع علوم انسانی

شکل ۱. ارتباط بین سیستمهای اطلاعات جغرافیایی و چهار سیستم اطلاعاتی دیگر

سه دیدگاه در مورد سیستمهای اطلاعات جغرافیایی

دیدگاههای متفاوتی درباره سیستمهای اطلاعاتی جغرافیایی مطرح گردیده‌اند که مهمترین آنها، عبارتند از دیدگاه نقشه‌ای، دیدگاه پایگاه اطلاعاتی و دیدگاه تحلیل مکانی. البته دیدگاه دیگری نیز مبتنی بر کاربرد این سیستمهای مطرح بوده است که بحث در مورد آن را به مقالات دیگر موكول می‌کنیم. از دیدگاه نقشه‌ای (تهیه نقشه) می‌توان گفت که با توجه به توانمندی کارتوگرافیک این سیستمهای عملیات فرایند، نمایش و تهیه نقشه‌های راستی و تبدیل آنها به نقشه‌های برداری با کیفیت و دقت کافی فراهم گردیده است (مک‌هارگ، بری و تاملین). در تهیه چنین نقشه‌هایی، عامل توپوگرافی با دقت قابل قبولی با استفاده از بسته نرم‌افزار ذیربط در نظر گرفته می‌شود. از دیدگاه پایگاه اطلاعاتی، ادعا بر این است که با دانش کافی در مورد توانمندی کامپیوترها می‌توان بانکهای اطلاعاتی مناسبی را برای کاربردهای متفاوت در سیستمهای اطلاعات جغرافیایی ایجاد نمود که البته از پیچیدگی‌های خاص خود برخوردار است (به ویژه در مورد کاربردهای مختلف سیستمهای اطلاعات جغرافیایی).

سومین دیدگاه از سیستمهای جغرافیایی، تأکید بر اهمیت تحلیل اطلاعات مکانی دارد. در چنین دیدگاهی، به دانش و ماهیت اطلاعات در مقایسه با تکنولوژی اهمیت بیشتری داده شده است و از آنجاکه سیستمهای موجود از نظر اعمال دستورالعملها با محدودیت‌رو برو هستند، در این زمینه، تلاش بیشتری در حال تکوین است و به نظر می‌رسد که نسبت به دو دیدگاه قبلی از اهمیت بیشتری برخوردار است، زیرا همان طوری که قبل‌آنیز اشاره شد، چنین قابلیتها بی است که سیستمهای اطلاعات جغرافیایی را از سیستمهای اطلاعاتی دیگر متمایز می‌سازد. دوباره یاد آوری می‌شود که اگر چه اهمیت تحلیل اطلاعات مکانی کم و بیش مورد تأیید همگان قرار گرفته است، لکن تعدادی از دست اندکاران مدعی هستند که دیدگاههای مختلف برای سیستمهای اطلاعات جغرافیایی، بستگی به کاربرد چنین سیستمهایی دارد.

مزایای سیستمهای اطلاعات جغرافیایی

دلایل متعددی در پیدایش این تکنولوژی وجود داشته که برحسب نوع و میزان استفاده از آن بسیار

متفاوتند. اما به طور کلی، می‌توان دلیل گسترش این سیستم‌های دهه گذشته را به چهار بخش عمدۀ تقسیم کرد که عبارتند از: کثرت اطلاعات، جغرافیایی بودن اطلاعات، کاربرد تجاری اطلاعات و کاهش قیمت کامپیوتر. کثرت و فراوانی اطلاعات در زمینه‌های مختلف فرهنگی و منابع زمینی، طی چند سال گذشته از طریق ماهواره‌های منابع زمینی، عکسبرداری هوایی و منابع اقتصادی و اجتماعی مرتبه با رشد جمعیت و بالارفتن بازار مصرف و همچنین آمارهای خرید و فروش، و در نهایت، استفاده روزافزون از تکنولوژی کامپیوتر، یکی از عوامل گسترش سیستم جغرافیایی به شمار می‌رود. بخش اعظم این اطلاعات، چه به طور صریح و چه به طور تلویحی، در برگیرنده مآخذ و مختصات جغرافیایی بوده است. برای مثال طول و عرض جغرافیایی هر نقطه از زمین را می‌توان نوع صریح، و نام کوه، شهر یا یک واحد اداری مشخص را نوع تلویحی اطلاعات جغرافیایی دانست. در موارد بسیاری، می‌توان از اطلاعاتی که به طور تلویحی به اطلاعات جغرافیایی ارتباط دارند به اطلاعات کاملاً جغرافیایی دست یافت و با چنین توانمندی است که سیستمهای اطلاعات جغرافیایی توانسته‌اند موفقیت کسب نمایند.

کاربرد سیستمهای اطلاعات جغرافیایی از نظر تجاری بسیار موفق بوده‌اند، به طوری که طبق آخرین برآوردها، این سیستمهای دهه ۱۹۹۰ در جایگاه ویژه‌ای قرار خواهند داشت Computer (1989). در این مورد، دیراتک^۱ مدعی است که حتی در وضع فعلی، تجارت سیستمهای اطلاعات جغرافیایی، نه تنها ارقام چشمگیری را به خود اختصاص داده‌اند (جدول ۲)، بلکه از روند صعودی نیز برخوردارند و به طوری که پیش‌بینی شده است، تا سال ۱۹۹۳، سالانه رشدی معادل ۳۲ درصد خواهند داشت.

گزارش دیگری، حکایت از رقم ۳۲۲ میلیون دلار هزینه در کشورهای اروپایی در سال ۱۹۸۹ دارد که بیشتر در بخش‌های دولتی بوده و ۹ درصد از این هزینه‌ها مربوط به کاربرد چنین سیستمهایی در محیط‌زیست می‌باشد. پیش‌بینی می‌شود که در سال ۱۹۹۱، رقم مزبور در کشورهای اروپایی به ۵۴۶ میلیون دلار برسد. شکل ۲، بیانگر ابعاد تجاری رو به افزایش این سیستمهای است، زیرا تا

1. Daratech

حدودی جوابگوی معضلات و مشکلات علمی در سطوح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی می‌باشد. مواردی از کاربرد چنین سیستمها بی در بخش کاربرد سیستمها اطلاعات جغرافیایی آمده است.

جدول ۲. پیش‌بینی بازار سیستمها اطلاعات جغرافیایی در سال ۱۹۸۸، به میلیارد دلار

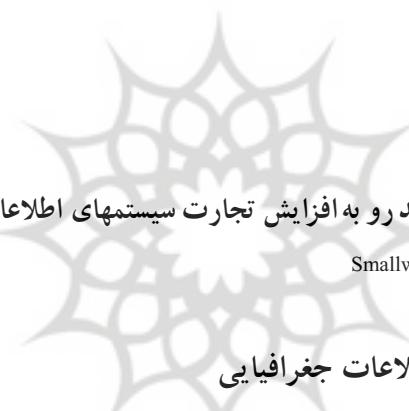
۰/۵۲	درآمد شرکتهای تهیه کننده نرم‌افزار سیستمها اطلاعات جغرافیایی
۱/۱۰	درآمد فروش سخت‌افزار در ارتباط با سیستم اطلاعات جغرافیایی
۲/۴۰	بازار خدمات سیستمها اطلاعات جغرافیایی

مأخذ: Computer Graphics World, 1989.

عامل مهم دیگری در مورد موقیت روزافزوں سیستمها اطلاعات جغرافیایی، عبارت است از کاهش قیمت سخت‌افزارها و نرم‌افزارهای این سیستمها طی چند دهه گذشته.

با ظهور ریزپردازنده‌ها، به ویژه کامپیوترهای کوچک در سالهای اولیه دهه ۱۹۷۰، تحول چشمگیری در زمینه سیستمها اطلاعات جغرافیایی صورت پذیرفت (Goodchild, 1991). تقریباً تمام سیستمها اطلاعات جغرافیایی اولیه، توسط کامپیوترهای بزرگ^۱ یا کوچک^۲ انجام می‌گردیده است، اما اخیراً کامپیوترهای شخصی ارزانقیمت با برخورداری از امتیاز "قرارگرفتن روی میز کار" مورد استفاده قرار گرفته‌اند. در این باره آقایان چارک و کراسول برآورده‌اند که طی سالهای ۱۹۷۹-۱۹۸۸، قابلیت اجرای عملیات از نظر ساخت افزاری هشت برابر افزایش یافته است، در حالی که فضای لازم برای آنها (حجم آنها) پنج برابر کاهش داشته است.

با در نظر گرفتن روند کوچکتر، سریعتر و ارزانتر شدن میکرو چیپس در دهه ۱۹۹۰، گرافه نیست بگوییم که در کشورهای توسعه یافته، تا پایان قرن حاضر، سیستمها اطلاعات جغرافیایی هر روزه توسط هر فردی در راستای برنامه‌های کاری متفاوت مورد استفاده قرار خواهد گرفت.

شکل ۲. روند رو به افزایش تجارت سیستمهای اطلاعات جغرافیایی

مأخذ: Smallworld Systems, 1990.

عناصر سیستمهای اطلاعات جغرافیایی

هر سیستم اطلاعات جغرافیایی، از چهار عنصر اساسی تشکیل شده است که عبارتند از: سخت افزار کامپیوتر، نرم افزار کامپیوتر، داده ها و نیروی تخصصی. در مورد عنصر اول، می توان گفت که به هر نوع کامپیوتر، از جدید ترین کامپیوتر شخصی تا کامپیوتر های کوچک و بزرگ با توانمندی بسیار بالا، سخت افزار می گویند که طی دهه ۱۹۹۰، با روندی مشخص به طرف سیستم عملیاتی یونیکس^۱ پیش می روند. علاوه بر این، برای استاندارد کردن اطلاعات، اعم از ورودی، ذخیره و خروجی داده ها، صاحب نظران به تجهیزات جانبی از قبیل اسکنر، رقمی ساز^۲، نوار خوان و رسام^۳

1. Unix

2. Digitizer

اشاره دارند. این روزها بحث بر سر اینکه نرم افزار هر سیستم اطلاعات جغرافیایی می باشد از چه ویژگیهایی برخوردار باشد، مطرح است. در بررسیهای سالانه‌ای که در نشریه اطلاعات جغرافیایی در جهان^۴ و نشریات دیگر به عمل آمده است، سطوح مختلفی از این سیستمها برای دستیابی به هدفهای گوناگون توصیه شده است. هر بسته نرم افزاری از صدھا برنامه و طیف وسیعی از دستورالعملها تشکیل یافته است که به رغم تفاوت های زیاد در ساختار و قابلیت های نرم افزاری این سیستمها، می توان آنها را به سه گروه تقسیم نمود، که عبارتند از پرونده پردازی^۵ دورگه^۶، و گسترش یافته^۷.

در مورد پرونده پردازی، می توان گفت که هر مجموعه از داده ها و دستورالعملها مربوطه را با پردازش جداگانه و تحت عنوان فایل مشخصی ذخیره کرده و زمانی که بخواهیم عملیات تحلیل را انجام دهیم، آنها را باید دیگر ترکیب می کنیم. نمونه ای از این گروه را در بسته های نرم افزاری IDRISI و MAP می توان مشاهده نمود. این گروه بیشتر به عنوان سیستم های فرایند نقشه معروف هستند.

در مورد گروه دوم دورگه اطلاعات توصیفی را به طور سنتی در سیستم مدیریت اطلاعات (DBMS) ذخیره کرده و داده های جغرافیایی رانیز جداگانه ذخیره می نماییم. گفتنی است که در این بسته های نرم افزاری اگر چه اطلاعات جغرافیایی و توصیفی جداگانه ذخیره می شوند، با وجود این، دارای ارتباط مکانی - موضوعی هستند. بسته های نرم افزاری Deltamap، ARC/INFO و Genamap متعلق به این گروه می باشند.

در مورد سومین گروه (گسترش یافته) می توان گفت که هر دونوع اطلاعات یعنی جغرافیایی و توصیفی با هم در قالب سیستم مدیریت اطلاعات (DBMS) ذخیره شده و به نحوی طراحی شده اند که قابلیت اجرای دستورالعمل های تحلیل را دارند. از نمونه های این بسته ها، می توان System-9 را که از بسط DBMS، EMPRESS و TIGRIS به وجود می آید، نام برد.

و اما همان طوری که گفته شد، سومین عنصر مهم در سیستم های اطلاعات جغرافیایی داده ها هستند که از جهات مختلف حائز اهمیت می باشند. اصولاً گردد آوری، ذخیره و بازسازی داده های

3. Plotter

4. GIS World

5. File Processing

6. Hybrid

7. Extended

جغرافیایی بسیار پرهزینه است، زیرا حل مسائل جغرافیایی مستلزم حجم وسیعی از داده‌هاست. اگرچه برآوردهزینه‌ها در این زمینه متفاوت است، اما غیرطبیعی نیست اگر هزینه‌های گردآوری اطلاعات را دو برابر هزینه‌های خرید سخت‌افزار و نرم‌افزار در نظر بگیریم. راولی و گیلبرت، هزینه‌گردآوری اطلاعات را 70% در صد کل هزینه سیستم اطلاعات جغرافیایی می‌دانند.

تا سالهای اخیر، بود یا کمبود داده‌ها در ایجاد سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی بسیار محسوس بود، اما با ظهور ماهواره‌های منابع زمینی و برنامه‌های بلند پروازانه تهیه نقشه‌های ملی در بسیاری از کشورها و همچنین همکاری شرکتهای چندملیتی در جهت ایجاد بانکهای اطلاعاتی جهانی، نه تنها این خلاً جبران‌گردیده است، بلکه وجود حجم وسیعی از داده‌ها خود به صورت مسئله‌ای تازه در آمده است.

آخرین و مهمترین عنصر سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی نیروی تخصصی، یا به عبارت دیگر، نیروی انسانی لازم برای طراحی، اجرا و استفاده از چنین سیستم‌هایی است. در واقع، می‌توان گفت که بدون افراد کاملاً آموخته دیده با برخورداری از بینش کاربردی، هیچ موفقیت چشمگیری عاید نخواهد شد. بدین سان، کمبود افراد آموخته دیده در زمینه‌های مختلف کاربردی شدیداً محسوس می‌باشد؛ هر چند در بعضی از رشته‌های آموخته‌هایی داده شده است، ولی برای هدفهای مورد نظر کافی نیست و تداوم نیز ندارد. متأسفانه افرادی که دست‌اندر کار چنین سیستم‌هایی هستند، بیشتر بر بعد فنی (کامپیوتری) تکیه داشته‌اند تا ابعاد کاربردی و مدیریتی آن.

کاربرد سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی

سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی می‌توانند در حل مسائل به کار گرفته شوند. به طور کلی، در چنین سیستم‌هایی به پرسش‌هایی که در جدول ۳ آمده است، پاسخ داده می‌شود (Rhind, 1990).

همان طوری که می‌بینید، در پاسخ به محل^۱، منظوری که انتظار داریم پاسخ داده شود عبارت است از نوع پدیده‌هایی که در مکان مشخصی به وقوع پیوسته است (برای مثال، تعداد جمعیتی که در آمارگیری به دست آمده است). منظور از شرط^۲، در واقع، یافتن محلها یا مناطقی است که دارای مشخصه یا مشخصات ویژه‌ای باشند، برای مثال، مناطق جنگلی که در محدوده 200 متری

1. Location

2. Condition

جاده‌ای قرار دارند. در مواردی که بیش از یک نوع اطلاعات دخیل باشند، معمولاً به صورت قسمت‌بندی عمل می‌شود، به نحوی که با پشت‌سرگذاشتن قسمتهای ناخواسته، به قسمت‌موردنظر خواهیم رسید.

مفهوم روند^۱، بیانگر تغییرات به وجود آمده طی زمان مشخصی است، که برای مثال، تغییرات ترافیک جاده‌ها را پس از گذشت زمان معینی پاسخگو است.

سه اصطلاح دیگر پیچیده‌تر از اصطلاح‌های پیش است و مربوط به تحلیل اطلاعات مکانی می‌شود، به طوری که منظور از اصطلاح مسیربایی^۲، در واقع، محاسبه بهترین مسیر (سریعترین، زودترین، کوتاهترین یا باصفاترین) بین مکانهای مختلف (برای مثال، نزدیکترین جاهایی که پزشکان جراح در آنها مستقر هستند) می‌باشد.

در مورد مفهوم الگو^۳، می‌توان گفت که منظور بررسی، مقایسه و تعیین عامل و نحوه گسترش پدیده یا پدیده‌هایی است که برای متخصصان علوم اجتماعی، محیط‌زیست و برنامه‌ریزان امکان ارزیابی درست را فراهم می‌آورد (برای مثال، آیا آن طور که در باور مردم است، رابطه‌ای بین شیوع امراض و تابش تششععات وجود دارد؟). یا ایجاد مدل‌های جهانی که بتوان در مورد پدیده‌های خاصی از آنها استفاده نمود. برای مثال، چه مناطقی از کره زمین با بالا‌آمدن ۲۰ سانتی‌متر سطح آب دریاها تحت تأثیر قرار می‌گیرند؟

جدول ۳. پرسش‌های اساسی که با استفاده از سیستمهای اطلاعات جغرافیا بی‌قابل بررسی هستند

Location	What is at...?	۱. چه چیزی (چه موضوعی)...؟
Condition	Where is it...?	۲. در کجا (از نظر جغرافیا بی) ...؟
Trend	What has Changed...?	۳. چه تغییراتی صورت گرفته است...؟
Routing	Which is the best way...?	۴. بهترین راه کدام است...؟
Pattern	What is the pattern...?	۵. الگوی پدیده چگونه است...؟
Modelling	What if...?	۶. چه خواهد شد اگر...؟

مأخذ: Rhind, 1990.

1. Trend

2. Routing

3. Pattern

آقایان کرین و مک دونالد در سال ۱۹۸۴ طرحی را در جهت ایجاد یک سیستم اطلاعات جغرافیایی ارائه نمودند. طرح مزبور (شکل ۳)، شامل سه مرحله بود که عبارتند از: گردآوری، تحلیل و مدیریت اطلاعات. مرحله اول، در واقع، شامل گردآوری، ترکیب، سازماندهی، و در نهایت، ایجاد فهرست اطلاعات از پدیده‌های مورد نظر بوده که برای مثال، می‌توانند نوع جنگلها، خاکها و شبکه‌آبرسانی یا پراکندگی مدارس در یک شهر باشند. در این مرحله، از داده‌های ساده‌ای از قبیل چه چیزی؟ و در چه مکانی؟ بیشتر استفاده می‌شود (Rhind, 1990).

مرحله دوم تشکیل یک سیستم اطلاعات جغرافیایی که از پیچیدگی بیشتری برخوردار می‌باشد، مبتنی است بر تحلیل اطلاعات مناسب با نیاز استفاده کننده. در این مرحله، دسترسی به اطلاعاتی که در لایه‌های مختلف قرار دارد و اطلاعات آماری میسر می‌باشد. از نظر کاربردی، در این مرحله می‌توان برای مثال، مناسبترین محل دفن مواد زاید، مناسبترین محل تجاری یا جابه‌جایی یخها را در دریاهای سرد تعیین نمود. همچنین پرسشهای پیچیده‌تری در مورد شرایط و روند که در جدول ابداعی ریند به آنها اشاره شد، در این مرحله، قابل بحث و بررسی است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرتال جامع علوم انسانی

شکل ۳. مراحل ایجاد سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی از نظر کاربردی

مأخذ: با استفاده از Crain & MacDonald, 1984.

سومین و پیشرفته‌ترین فاز ایجاد هر سیستم اطلاعات جغرافیایی که در واقع، مرحلهٔ تکاملی چنین سیستمهایی است بیشتر در زمینه تصمیمگیری و سیاستگذاری است و اساساً تکیه بر نتایج مطلوبی است که از تحلیل اطلاعات مکانی و مدل‌سازی به دست آمده‌اند. در چنین مرحله‌ای است که برای مثال، تصمیم‌گرفته می‌شود چه تعداد و در چه مناطقی بیمارستانها باید بسته شده و به مناطق دیگر انتقال داده شوند، یا مناسبترین الگوی استفاده از زمین کدام است. پرسشهایی تحت عنوان مسیریابی الگو و مدل‌سازی که در جدول‌ریندم طرح گردیده‌اند، در این مرحله از تشکیل سیستمهای اطلاعات جغرافیایی موردنرسی قرار می‌گیرند.

طرح ابداعی و زمانبندی شده آقایان کرین و مک دونالد عملأً توسط خودشان تحت عنوان سیستم اطلاعات جغرافیایی کانادا^۱ و در قالب سیستم اطلاعات زمینی کانادا^۲ تحقق یافت. این پژوهش که شایطولانی ترین سیستم اطلاعات جغرافیایی شناخته شده باشد، برای مراحل گردآوری و تحلیل، به ترتیب، از ۱۹۷۱ تا ۱۹۷۹ و از ۱۹۷۹ تا ۱۹۸۷ برنامه‌ریزی شده بود. هر چند از چنین پژوهه‌ای و تجارب مشابه آن استفاده‌های مختلفی شده است، ولی وجود نرم‌افزارهای جدید، توانمندی سیستمهای اطلاعات جغرافیایی را در حドرضایتبخشی افزون کرده‌اند. روشن است که حتی در شرایط فعلی نیز زمان سه تا پنج سال برای گردآوری و همین مدت زمان برای مرحلهٔ تحلیل در نظر گرفته شده است. انتظار داریم که طی دهه ۱۹۹۰، زمان مورد نیاز به خصوص در مرحلهٔ تحلیل اطلاعات کاهش یابد.

نتیجه

به طور صریح می‌توان گفت که سیستم اطلاعات جغرافیایی مقوله‌ای است تازه که از نظر تجاری جایگاه خاصی را به خود اختصاص داده و در زمینه حل معضلات و مسائل اقتصادی، اجتماعی و زیستمحیطی نقش ارزنده‌ای داشته و خواهد داشت. در نتیجه گرایش به استفاده از چنین سیستمهایی باعث خواهد شد که در دهه آینده شاهد چندین برابر آنچه تاکنون در این زمینه فعالیت شده است باشیم.

گروههای مختلفی، چه دربخشی خصوصی و چه در سازمانهای دولتی، در زمینه‌های متنوع

کاربردی دست‌اندرکار سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی هستند، و در نتیجه، دیدگاه‌های متفاوتی در مورد ماهیت و دورنمای چنین سیستم‌هایی وجود داشته است بهترین تعریفی که از سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی شده، عبارت است از مجموعه‌ای از سخت‌افزارها، نرم‌افزارها، داده‌ها و نیروی انسانی که در جهت خاصی شکل‌گرفته باشند.

از نظر دیدگاهی می‌توان سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی را به سه بخش تقسیم نمود که عبارتند از دیدگاه تهیه نقشه، دیدگاه پایگاه اطلاعاتی و دیدگاه تحلیل اطلاعات مکانی. در مجموع می‌توان گفت که این سیستمها نوع ویژه‌ای از سیستم‌های اطلاعاتی هستند که تأکید بر تحلیل اطلاعات مکانی و مدل‌سازی دارند و از نظر فنی، این سیستمها از قابلیت ترکیب اطلاعات توصیفی با اطلاعات جغرافیایی و توان روی‌هم اندازی لایه‌های اطلاعاتی برخوردار می‌باشند.

در مورد ایجاد و تشکیل سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی می‌توان گفت که سه فاز مختلف گردآوری، تحلیل، و درنهایت، تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری، مراحلی هستند که هر کدام به سه تا پنج سال وقت نیاز دارند.

در پایان باید اذعان داشت که اگر چه تاکنون شمار زیادی سیستم اطلاعات جغرافیایی مراحل گردآوری اطلاعات را پشت سر گذاشته‌اند، با وجود این، تنها در موارد محدودی قابلیت تحلیل اطلاعات مکانی و مدل‌سازی به مرحله اجرا درآمده است. علت این کاستی را باید در جوان بودن سیستمها، تنگناهای فنی موجود و روش‌های متفاوت کاربردی دانست.

منابع

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی